

**Тарҷуман
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله رب العالمين

Дарси
чихилу чаҳорум

Ихтилофи мусалмонон (6)

Саҳ 148 то 151

Ихтилофи мусалмонон (6)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Дар ҷаласаи қабли рӯшан шуд ки ба таври ҳатм Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бидуни васият дар бораи чанду чуни ҳукумат баъд аз худ аз дунё нарафта, балки таъаллуки он ба итрат ва аҳли байти худро бо сароҳат баён фармуда ва ин баёни ӯ илова бар ақли салим, бо Қуръони карим низ ҳамоҳанг аст. Устозунал Мансур дар идома ва ба унвони ҷамъбандии ин баҳси бисёр муҳим мефармояд:)

Ин ба он маъност ки аҳли байти он Ҳазрат, бар пояи Қуръон (бо таваҷҷуҳ ба ояи Татҳир, ояи Маваддат ва бархӣ оёти дигар), **суннати қатъӣ** (бо таваҷҷуҳ ба аҳодисе монанди ҳадиси мутаवотири Сақалайн) **ва ҳукми ақл** (бо таваҷҷуҳ ба далоили ақлии мутаъаддиде ки дар зайли оёт ва дар зайли ҳадиси Сақалайн таъйин шуд), **ба айн ва қулли Ислом** (ки илм ва амал ба он ду бо таваҷҷуҳ ба мабоҳиси <<Зарурат ва имкони бозгашт ба Ислом>> барои найл ба саъодат ва рафъи мушкilotи моддӣ ва маънавии мусалмонон зарурӣ аст) **олим ва омиланд** (яъне ҳам илм доранд ва ҳам амал мекунанд); **Чароки пиростагӣ аз ҳар гуна нопоқӣ** (дар ояи Татҳир), **ба маънои пиростагӣ аз ҳар ақида ва амали хилофи Ислом аст** (ки нопоқии ҳақиқӣ маҳсуб мешавад) **ва рӯшан аст ки пиростагӣ аз ҳар ақида ва амали хилофи Ислом** (ҳар чанд ҷанбаи амалӣ дорад), **бидуни илм ба айн ва қулли Ислом мумкин нест** (бо таваҷҷуҳ ба инки инсон наметавонад ба ақида ва амале ки барои ӯ маҷхул аст мултазим бошад). **Аз инҷо доништа мешавад ки аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам** (ба иқтизои илм ва амалашон ба айн ва қулли Ислом) **сазовортарини мусалмонон ба ҳукумат бар онон** (дар муқойиса бо соири саҳоба, тобеъин ва атбоъи тобеъин ва уламо) **ҳастанд; Чароки ҷунин пиростагӣ ва илме** (дар ин андоза ва ба сурати мансус), **барои касе ҷуз онон иддаъо нашуда ва** (ба фарз ки иддаъо ҳам шуда бошад) **ба исбот нарасидааст** (яъне касе аз уммат иддаъо накардааст ки касе аз саҳоба, тобеъин, атбоъи тбеъин ва уламо ҷуз аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аз

Ихтилофи мусалмонон (6)

ҳар гуна нопокӣ пироста шуда ва ба ҳамаи Ислом олим аст ва агар фарзан касе дар оянда ҳам иддаё кунад, иддаёи ӯ аз тариқи китоби Худо ва суннати мутавотир ва дар рӯшаноии ақли салим қобили исбот нест. Албатта мумкин аст ривоёти дигаре дар бораи бархӣ саҳоба расида бошад, монанди ривояти «لَوْ اسْتَحْلَفْتُ أَحَدًا عَنْ غَيْرِ مَشْوَرَةٍ لَأَسْتَحْلَفْتُ أَبْنَ أُمِّ عَبْدٍ» [Муснади Аҳмад, ҷ1, с95; Сунани ибни Моча, ҷ1, с49]; Яъне <<Агар меҳостам касеро бидуни машварат халифа қарор диҳам, ибни Умми Абд [Абдуллох ибни Масъуд] ро халифа қарор меодам>> Ва ривояти «إِنِّي لَا أَدْرِي مَا قَدَرُ بَقَائِي فِيكُمْ» [Муснади Аҳмад, ҷ5, с385; Сунани Тирмизӣ, ҷ5, с333]; Яъне <<Ман намедонам чи муддат миёни шумо боқӣ мемонам, пас ба касоне ки баъд аз ман ҳастанд иқтидо кунед –ва ба Абубакр ва Умар ишора кард– ва аз равиши Аммор пайравӣ кунед ва ҳар чи ибни Масъуд бароятон гуфт тасдиқаш кунед>>, вале ин қабил ривоят аз як сӯ воҳид ва ғайри яқинӣ ва аз сӯи дигар бисёр заъиф ва мутанокиз ҳастанд; Ҳамчунонки ба унвони намуна, ровии аслии ин ду ривоят, як нафар ба номи Абдулмалик ибни Умайр аст ки аз дӯстдорони банӣ Умая ва душманони аҳли байт буд ва бо ин васф, наметавон ба ривояти ӯ дар баробари ривояти мутавотир ва машҳури Сақалайн эътино кард; Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки амал ба ривояти ӯ мумкин набудааст; Чароки ба унвони намуна, Абдуллох ибни Масъуд мӯътақид буд ки сураи Фалақ ва Нос аз Қуръон нестанд, бал сирфан дуъое аз дуъоҳои Паёмбар ҳастанд ки набояд дар мусхаф навишта шаванд ва аз ин рӯ, он дуру аз мусхафҳои худ пок мекард [Нигоҳ кунед ба: Мусаннафи Ибни Абӣ Шейба, ҷ8, с194; Муснади Аҳмад, ҷ5, с129], дар ҳоле ки ин ду сура яқинан аз Қуръон ҳастанд ва бо ин васф, возеҳ аст ки ҳар чи ӯ барои мардум мегуфт қобили тасдиқ набуд то Паёмбар ба он амр фармуда бошад ва Аммор низ аз касоне буд ки баъд аз Паёмбар, ҳозир ба байъат бо Абубакр ва Умар нашуд, балки хоҳони байъат бо Алӣ шуд ва бо ин васф, пайравӣ аз равиши ӯ мусталзими адами иқтидо ба Абубакр ва Умар буд ки дар ривоят ба он амр шудааст! Инҳо шавоҳиди рӯшане бар он аст ки ин қабил ривоёт, сохтагӣ ва дурӯғ ҳастанд ва аз Паёмбар содир нашудаанд ва табъан наметавонанд бо китоби Худо ва суннати қатъии Паёмбар муъориза кунанд) **ва тардиде нест ки** (агар наҳвай аз пиростагӣ ва илм барои касоне чуз аҳли байт монанди бархӣ саҳоба собит бошад низ) **ҳар кас пиростатар ва олимтар аст, ба ҳукумат бар дигарон сазовортар аст** (ва аҳли байт бо таваҷҷуҳ ба далоъили мазкур, аз дигарон

Ихтилофи мусалмонон (6)

пиростатар ва олимтар ва дар натиҷа сазовортар ҳастанд); **Чунонки Худованд фармудааст:** **﴿أَقَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾**¹; **«Оё касе ки ба ҳақ роҳ менамояд сазовортар аст ки пайравӣ шавад ё касе ки роҳ наменамояд магар онки роҳнамоӣ шавад! Шуморо чи мешавад чигуна ҳукм мекунад?!»** (Ҳамчунонки аъиммаи аҳли байт ба табаъи илми бештари худ, ҳамвора роҳнамои соири мардум будаанд ва ҳеч гоҳ тавассути соири мардум роҳнамоӣ нашудаанд; Ҳамон тавр ки дар бархӣ ривоёти расида дар бораи онон омадааст: **﴿فَلَا تَقْدَمُوهُمْ فَتَهْلِكُوا﴾** [Табаронӣ, Ал-Мӯъҷамул Кабир, ҷ3, с66 ва ҷ5, с167]; **«Бар онон пешӣ наҷӯйед ки ҳалок мешавед ва ба онон наёмӯзед ки онон аз шумо олимтаранд»** Ва ин ношӣ аз як қобилаи уқалой ва мутаъориф аст ки **«أَهْلُ الْبَيْتِ أَدْرَىٰ بِمَا فِي الْبَيْتِ﴾**; **«Аҳли хона ба ончи дар хона аст донотаранд»** ва бо ин васф, комилан табиъӣ аст ки аҳли хонаи Паёмбар бо афкор, ақвол ва афъоли Паёмбар ошнотар бошанд; Хусусан Алӣ ибни Абӣ Толиб ки аз замони кӯдакӣ дар хонаи Паёмбар зиндагӣ мекард ва тахти таълим ва тарбияти падаронаи он Ҳазрат қарор дошт ва табъан пеш аз дигарон Ислом оварда буд ва беш аз дигарон бо суннати он Ҳазрат ошно шуда буд, то ҳадде ки он Ҳазрат бинобар ривоятӣ мутавотир ва машҳур фармуд: **﴿أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا﴾** [Сунанул Тирмизӣ, ҷ5, с301; Мустадракул Ҳоким, ҷ3, с126; Ал-Мӯъҷамул Кабир Табарӣ, ҷ11, с55]; Яъне **«Ман шаҳри илм ҳастам ва Алӣ дарвозаи он аст, пас ҳар кас меҳаҳад ба шаҳр дарояд бояд аз дарвозаи он дохил шавад»**; Чунонк мурочиъати ҳулафо ва саҳоба хусусан Умар ибни Хатоб ба ӯ ва мурочиъати уламо ва фақиҳо хусусан Абу Ҳанифа ба аъиммаи авлоди ӯ машҳур ва мутавотир аст) **Ва (Худованд) фармудааст:** **﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾**²; **«Бигу оё касоне ки илм доранд ва касоне ки илм надоранд, баробаранд?! Бегумон танҳо хирадмандон дар меёбанд»**! (Бо ин васф, дигарон бо аҳли байти Паёмбар баробар нестанд, то чи расад ба инки аз онон бартар бошанд! Аз ҳамин ҷиҳат, мо барои ҳамаи асҳоби Паёмбар ба далили инки он Ҳазратро дар адои рисолат ва мубориза бо душманонаш ёрӣ карданд эҳтиром қобил ҳастем, ҳамон тавр ки барои ҳамаи аъиммаи муслимин хусусан Абу Ҳанифа, Молик, Шофеъӣ ва Ибни Ҳанбал ба далили ҳусни ният ва ҳадамоти илмишон эҳтиром қобил ҳастем, вале ҳеч як аз онҳо дар илм ва таҳорат бо аҳли байти Паёмбар

1 . Юнус/ 35.

2 . Зумар/ 9.

Ихтилофи мусалмонон (6)

баробар намедонем ва аз касоне ки қодир ба дарки аъламият ва аҳаққияти аҳли байри Паёмбар нестанд таъачҷуб мекунем ки чигуна чунин воқеияти возеҳро дар намекунанд! Хусусан бо таваҷҷуҳ ба инки ҳеҷ як аз саҳобаи киром худро аз аҳли байти Паёмбар афзал намедонистанд ва аъиммаи муслимин ҳам навъан ба аъламият ва аҳаққияти онон эътироф доштанд. Ҳоло агар ман бархӣ суҳанони расида аз саҳоба ва аъиммаи муслимин дар бораи аъламият ва аҳаққияти аҳли байти Паёмбарро нақл кунам, мумкин аст бархӣ афроди айбҷӯ ва баҳонагир бо ман муҷодила кунанд ва бигӯянд ки инҳо хабари воҳид аст ва собит нест, дар ҳоле ки маҷмӯи онҳо бо ҳам ба ҳадди тавотур мерасад ва мавзеи салафи солеҳ дар қиблаи аҳли байти Паёмбарро нишон медиҳад ва ошкор мекунад ки онҳо филҷумла ҳисоби аҳли байти Паёмбарро аз ҳисоби дигарон ҷудо медонистанд. Ҳоло иддаи ҷоҳили мутаъассиб ва мунҳариф пайдо шудаанд ки вақте мо ба сӯи аҳли байти Паёмбар даъват мекунем тавре бо мо бархурд мекунанд ки гӯи ба сӯи чанд нафар яҳудӣ ва насронӣ даъват мекунем! Касоне ки маълум нест нутфаяшон ба чи тартибе мунъақид шудааст ё бо чи луқмаҳое парвариш ёфтаанд моро ба сабаби даъват ба сӯи аҳли байти Паёмбар мушрик меноманд! Инно Лиллоҳ ва инно илайҳи роҷиъун! Оё даъват ба сӯи Зайд ва Амр ва Бакр тавҳид аст ва даъват ба сӯи аҳли байти Паёмбар ширк?! Оё касоне ки ба сӯи ҳукумати Абубакр Бағдодӣ ё фалон охунди камсавод дар Эрон даъват мекунанд муваҳхид ва Мансури Ҳошими Хуросонӣ ки ба сӯи ҳукумати Маҳдӣ оли Муҳаммад даъват мекунад мушрик аст?! Ин қазовати аҷиб ва муҳайирул уқул бар чи асосе ва бо чи мантиқе анҷом мешавад?! Оё касоне ки чунин қазовати ваҳшатноке мекунанд ҳиҷолат намекашанд?! Хиҷолат ки намекашад ҳеҷ, он қадар аҳмақ ва бешараф ҳастанд ки аз мавзеи боло ҳам суҳан мегӯянд ва хурдтарин тардиде дар дурустии қазоваташон ба худ роҳ намедиҳанд! Шумо бубинед ки чи андоза аз устозунал Мансур мутанафир ва ҳашмгин ҳастанд ва чи андоза бар зидди эшон лаҷанпароканӣ мекунанд! Дар ҳоле ки ҷурми эшон танҳо даъват ба сӯи аҳли байти Паёмбар ба ҷои дигарон аст ва суҳанашон танҳо ин аст ки зоҳир сохтани Маҳдӣ ба дасти мардум мумкин ва зарурӣ аст! Ҷурми эшон он аст ки дар китоби худ аз Алӣ ва Ҳасан ва Ҳусейн ва Фотима ном бурда ва ёди Маҳдиро зиёда кардааст! Ҷурми эшон он аст ки гуфтааст дигаронро дар радифи инҳо қарор надихед ва дорой вилоят ва ихтиёроти инҳо надонед! Ту агар хабар надошта бошӣ гумон мекуни ин китобро барои яҳудиҳо ё шайтонпарастҳо

Ихтилофи мусалмонон (6)

навишта ки чунин нафрат ва хашмеро боис шудааст, на барои касоне ки худро мусалмон ва баъзан шиъаи аҳли байти Паёмбар мешуморанд!!! Читавр мумкин аст касе хуби Паёмбарро дар дил дошта бошад, вале маҳбубтарин афрод дар назди ӯ ки Алӣ ва Фотима ва Ҳасан ва Ҳусейн будандро дӯст надошта бошад ва аз касе ки ҳаққи онҳоро ёдоварӣ кардааст безор бошад?! Читавр мумкин аст касе худро аҳли суннати Паёмбар ё шиъаи аҳли байти Паёмбар бидонад, вале даъват ба сӯй фарзанди поки Паёмбар ва бозмондаи аҳли байти ӯро инҳироф ё ширк таъбир кунад?! Магар чунин таноқузе мумкин аст?! Уф бод бар ҷуссаҳои хабисе ки аз хашм ва нафрат нисбат ба заминасози зуҳури Маҳдӣ пур шудаанд ва аз ҳеҷ шарорате бар зидди ӯ худдорӣ намеkunанд! Эй бархӣ аз аҳли суннат! Чаро ба маҳзи инки номи аҳли байти Паёмбаратонро дар ин китоб мекунед онро китоби золла мепиндоред ва нависандаашро тақфир мекунед?! Магар намедонед ки номи аҳли байти Паёмбаратон дар китоби Худо омадааст?! Оё китоби Худо ҳам китоби золла аст ва оварандааш мушрк?! Ба ростӣ чаро аз аҳли байти Паёмбаратон ваҳшат доред?! Чаро аз даъвати Мансур ба сӯй аҳли байти Паёмбаратон нохурсанд ва хашмгин ҳастед?! Шумо ки дар тӯли тарихи худ, бо ҳар золим ва фосиқ ва саффоке байъат кардаед ва ҳамин ҳоло ҳам дар байъати гургҳо ва хирсҳо ҳастед, чаро аз байъат бо Маҳдӣ карохат доред?! Оё Маҳдиро аз инҳо бадтар мепиндоред?! Эй бархӣ аз аҳли ташаюъ! Шумо чаро аз даъвати Мансур ба сӯй аҳли байти Паёмбаратон метарсед?! Шумо ки худатонро дӯстдорони аҳли байти Паёмбаратон мекунед?! Шумо чаро дар душманӣ бо эшон аз дигарон сибқат гирифтаед?! Ба хотири интиқоди эшон аз як назарияи фақиҳӣ навпайдо ва инҳирофӣ тахти унвони вилояти мутлақаи фақиҳ?! Оё ин мавзӯ он қадар барои шумо аҳмият пайдо кардааст ки ба хотираш даъвати эшон ба сӯй аҳли байти Паёмбаратонро нодида мегиред ва аз он ғимоят намеkunед?! Оё ба хотири ғимоят аз ҳукумати фақиҳ, аз ҳукумати Маҳдӣ ғимоят намеkunед?! Уф бод бар шумо ки то ин андоза кӯтоҳбин ва кӯрдил шудаед! Ё шояд ба хотири он аст ки эшон занро ҳуҷҷут надониста ва бар вучуби таҳсили илм таъкид фармудааст, дар ҳоле ки пеш аз эшон Худо ин корро карда ва ба рӯшанӣ фармудааст: ﴿إِنَّ الظُّلَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ [Юнус/ 36]; <<Ҳароина зан чизеро аз ҳақ кифоят намеkunад>> Ва фармудааст: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ [Исроъ/ 36]; <<Ва аз чизе ки ба он илм надорӣ пайравӣ накун>>! Дигар чи чизе дар китоби эшон ҳаст ки шуморо ба душманӣ бо эшон во доштааст?! Пас вой

Ихтилофи мусалмонон (6)

бар шумо ки худ гумроҳ ҳастед ва роҳнамои худро гумроҳ мешуморед! Эй алҳи олам! Аз зухури Маҳдӣ натарсед ва пешгирӣ накунад; Чароки он барои ҳамаи шумо хайр аст ва адолатро барои ҳамаи шумо ба армуғон меоварад. Пас беҳуда натарсед ва кӯмак кунед ки замина барои зухури ӯ фароҳам шавад. Агар ҳам мӯмак намекунад дасти кам музоҳимат накунад ва бигзоред мо ин корро анҷом диҳем. Ба Худо қасам ҳазрати Мансур метавонад ин корро анҷом диҳад агар шумо бигзоред. Пас ин андоза сангандозӣ накунад ва фазоро ториктар насозед! Ин андоза таблиғоти суъ накунад ва мардумро аз ин бузургвор натарсонед! Ин андоза айбҷӯӣ накунад ки бикӯшед як калима ё як ҷумла аз китоби гаронсанги эшон биёбед ва бо ҳазор такатиъ ва таҳриф ва печондан ва тобондан, маъноӣ нодуруст ва дилхоҳи худатонро аз он берун бикашед то шояд мардумро фиреб бидиҳед! Инҳо корҳои дурусте нест ва ғоиде барои шумо надорад. Агар дин доред ки дин иҷозаи чунин корҳоеро намедихад ва агар дин надоред дасти кам дар дунёи худ озода бошед! Муроди устозонал Мансур аз ҳамаи калимот ва ҷумалоташон дар ин китоб комилан рӯшан аст ва мо ҳам машғули рӯшантар кардани онҳо барои умумӣ мардум ҳастем ва бо ин васф, таҳриф ё печондани калимот ва ҷумалоти эшон маъноӣ надорад. Мегӯӣ аз фалон калима ё ҷумлаи эшон дар китоб, фало маъноӣ нодуруст бардошт мешавад, дар ҳоле ки худ медонед эшон он маъноро қасд накарда ва қоъил ба он нест ва бо калима ё ҷумлаи дигаре дар китоб онро сариҳан нафӣ фармудааст, вале бо ин ҳол аз рӯй шарорат ва шайтанат ба он калима ё ҷумлаи дигар ишора намекунад ва бар бардошти нодурусти худ аз ҳамаи калима ё ҷумла исрор мебарзад! Возеҳ аст ки нияти шумо аз ин корҳои ғайри содиқона хайр нест, балки танҳо дар пайи фиреби мардум ҳастед! Дар ҳоле ки агар Худованд хоста бошад ки мардумро ҳидоят кунад, шумо қодир ба гумроҳ кардани онон нестед ва бо ин корҳои зишт танҳо оқибати худатонро хароб мекунед! Лизо тавзиҳи мо ба шумо ин аст ки дар мазеъи худ нисбат ба Мансури Ҳошимии Хуросонӣ таҷдиди назар кунед ва ба ҷои душманӣ бо эшон, ба дӯстӣ бо эшон рӯй оваред. Эшон дӯсти хубе барои шумо ва барои ҳар мусалмоне дар ҷаҳон аст, агар оқил бошед. Ҳатто ҳокимони шумо ҳам бояд эшонро дӯсти худ бидонанд ва даст аз инод ва мубориза бо эшон бардоранд то ин рӯзанаи умед ки ба рӯй мустазъафони ҷаҳон гушуда шудааст бо худхоҳӣ ва ҳамоқати онон мусдавид нашавад.

Ихтилофи мусалмонон (6)

Билҷумла устозунал Мансур баъд аз табиини далолати оёти Қуръон ва аҳодиси мутавотир бар баргузидагии хондони Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам мефармояд: **Оре инсоф он аст ки баргузидагии хонадони Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам барои хилофати Худованд дар замин ва таълими мусалмонон** (ки бинобар ақл ва шаръ собит шуд), **аз возеҳтарин мабонии Ислом аст** (дар инчо эшон баргузидагии хонадони Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва салламо аз <<Мабонии Ислом>> мешуморад ва зоҳиран муродаш аз он мабонии амалии Ислом монанди намоз, рӯза, закот ва ҳаҷ аст, на мабонии назарии он монанди тавҳид ва Набувват; Чароки он ҳазрат адами эътиқод ба хилофат ва марҷаъияти илмии хонадони Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва салламо куфр намедонад, балки залолат медонад; Бо тавачҷух ба инки он сирфан оёти Қуръон нест, балки мустанбат аз оёти Қуръон аст ва дар назари эшон адами эътиқод ба мустанбат аз оёти Қуръон мучиби хуруҷ аз Ислом намешавад. Бо ин ҳол, аз ончи ки далолати оёти Қуръон бар муқаддамот ва муқтазиёти хилофат ва марҷаъияти илмии итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам яъне таҳорати онон аз ҳар ричс ва вучуби маваддати онон, дар ҳадди сароҳат аст, онро аз возеҳтарин мабонии Ислом шумурда) **ва** (зимнан таъкид фармудааст ки он) **ба ҳеҷ рӯе чизи ғариб ё чадида нест** (ҳар чанд барои бештари мусалмонон ғариб ё чадид чилва мекунад. Дар инчо устозунал Мансур баъд аз исботи баргузидагии хонадони Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бар бунёди оёт ва ривоёти мутавотир, ба пешинаи баргузидагии хонадони Паёмбарон мепардозад то исбот фармояд ки он на танҳо чизи ғариб ё ачибе нест, балки идомаи як раванди тарихӣ ва равияи Илоҳӣ аст); **Чароки банои Худованд** (аз Одам то Хотам алайҳи салом) **ҳамвора бар гузиниши хонадони Паёмбаронаш ва фарзандони онон буда ва ин ба манзалаи суннати ӯ дар умматҳои гузашта аст** (ки ҳеҷ гоҳ тағйир наменпазирад); **Чунонки аз он хабар дода ва фармудааст:** **﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِزْمَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ؛ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾** **<<Ҳароина Худованд Одам ва Нух ва хонадони Иброҳим ва хонадони Имронро бар чаҳониён баргузидааст; Фарзандоне ки бархе аз барҳӣ дигаранд ва Худованд шунавоӣ доност>>!** (Дар ин ояи муборака, Худованд аз баргузидагии хонадони

---

1 . Оли Имрон/ 33 ва 34.

Ихтилофи мусалмонон (6)

Иброҳим ва хонадони Имрон ва истимрори ин баргузидагӣ дар миёни зуррия ва фарзандони онҳо –яке баъд аз дигарӣ– хабар медиҳад ва рӯшан аст ки ин силсила то рӯзи қиёмат тадовум дорад.) **Бо ин васф, рақобати мардум бо хонадони Паёмбарон ва фарзандони онон, дар ҳеҷ уммате (аз умматҳои гузашта) ҷойиз набуда ва танҳо дар ин уммат буда ки ҷойиз шумурда шуда** (яъне бо таваҷҷуҳ ба шавоҳид ва мадорики тарихии мавҷуд, ҳеҷ гоҳ дар умматҳои гузашта аксарияти пайравони Паёмбарон бо хонадон ва фарзандони Паёмбарон рақобат ва ҳатто душманӣ намекарданд ва танҳо дар ин уммат буда ки чунин бидъате дар ин сатҳ шакл гирифта) **ва ин аз аҷибтарин бидъатҳо аст; Зеро рақобати мусалмонон (бар сари қудрат) бо касоне ки Худованд ононро (бинобар насси китоби худ ва Паёмбараш) баргузида ва бартари дода ва воситае дар таълим ва татбиқи (яъне иҷрои) Ислом сохта, бемаъноӣ** (яъне ғайри уқалойи ва ғайри қобили тавҷиҳ аст) **ва ҳасодат ба онон чизе ҷуз ҳамоқат нест; Чунонки Худованд дар ин бора фармудааст:** **﴿أَمْ يَحْسُدُونَ﴾** **«Ё ба ин мардум бар чизе ки Худованд аз фазли худ ба онон додааст, ҳасад меварзанд! Чи онки Мо ба оли Иброҳим китоб ва ҳикмат додаем ва ононро ҳукумати бузург бахшидем>>!** (Устозунал Мансур алиф ва лом дар **﴿النَّاس﴾** ро алиф ва ломи аҳд доништааст, ба қаринаи зейли оя ки дар бораи оли Иброҳим аст ва ба далили инки мусалламан онон ба ҳамаи мардум ҳасад намеварзанд, балки ба барҳӣ аз мардум ҳасад меварзанд ва онон бо таваҷҷуҳ ба зейли оя, оли Иброҳим ҳастанд.) **Рӯшан аст ки тафаззули Худованд бар оли анбиё (ба маънои барҳӣ аз аҳли байт ва хонадони онон), як қобидан ом ва собит аст;** (Албатта мумкин аст касе ишқол кунад ки ин як қобидан ом ва собит нест; Чароки ҳамсар ва писари Нӯҳ алайҳи салом бинобар сариҳи Куръон аз кофирон буданд ва табъан мавриди тафаззули Худованд қарор надоштанд, вале ин ишқол ба ҳеҷ ваҷҳ ворид нест; Бо таваҷҷуҳ ба инки мурод аз тафаззули Худованд бар оли анбиё, тафаззули Ё ба ҳамаи аҳли байт ва хонадони онон бидуни истисно нест, бал тафаззули хосси Ё ба барҳӣ аз аҳли байт ва хонадони онон аст ки қобидатан ом ва собит аст ва шомили Нӯҳ алайҳи салом ҳам мешавад; Чунонки Худованд дар Куръон аз хонадони Ё низ пеш аз соири муъминон ва аҳли наҷот ёд карда ва фармудааст: **﴿قُلْنَا اَحْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾**

1. Нисоъ/ 54.

Ихтилофи мусалмонон (6)

﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ﴾ [Худ/ 40]; <<Гуфтем ки дар он [киштӣ] аз хар гунае як чуфт бардор ва ҳамчунин, хонадонатро ба истиснои касе ки қаблан дар бораи ӯ ваъда дода шуд ва касонеро ки имон оварданд>> Ва фармудааст: ﴿فَاسْأَلُكُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَاطِنٍ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ [Муъминун/ 27]; <<Пас дар он аз хар чизе як чуфт савор кун ва ҳамчунин хонадонатро магар касе аз ононро ки суҳан дар бораи ӯ гузашт>>; Лизо машҳур аст ки халифаи Нӯҳ алайҳи салом писараш Сом буд.) **Ҳамчунонки ба унвони намуна, илова бар оли Иброҳим ки бо унвони <<Аҳли байт>>, раҳмат ва баркоти худро бар онон қарор дода ва фармудааст: رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ﴾** <<**Раҳмати Худо ва баркоти ӯ бар шумо аҳли байт бод; Чароки ӯ сутудан бузургвор аст>>, аз тафаззули худ бар оли Яъқуб** (ки ду бор дар Қуръон аз онон ёд карда ва фармудааст: ﴿وَرَبُّكُمْ يَغْفِرُ لَكُمْ﴾ [Юсуф/ 6]; <<Ва то неъматашро бар ту ва бар оли Яъқуб комил кунад>> Ва фармудааст: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ [Марям/ 6]; <<То [он фарзанд] вориси ман ва вориси оли Яъқуб шавад>>), **оли Лут** (ки чаҳор бор дар Қуръон аз онон ёд карда ва фармудааст: ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنَجِّوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [Ҳач/ 59]; <<Магар оли Лут ки наҷот диҳандаи ҳамаи онон [ба истиснои ҳамсараш] ҳастем>> Ва фармудааст: ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطِ الْمُرْسَلُونَ﴾ [Ҳач/ 61]; <<Пас чун фиристодагони Мо ба назди оли Лут омаданд>> Ва фармудааст: ﴿قَالُوا أَخْرِجُوا﴾ [Намл/ 56]; <<Гуфтанд оли Лутро аз шаҳратон берун кунед; Зеро онон гӯрӯхе покиза ҳастанд>> Ва фармудааст: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ [Қамар/ 34]; <<Мо бар онон тӯфони шин фиристодем магар оли Лут ки дар саҳаргоҳе наҷоташон додим>>), **оли Имрон** (ки як мартаба дар Қуръон аз онон ёд карда ва фармудааст: ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ [Оли Имрон/ 33]; <<Ҳароина Худованд Одам ва Нӯҳ ва оли Иброҳим ва оли Имронро бар ҷаҳониён баргузид>>), **оли Мусо, оли Ҳорун** (ки як бор дар Қуръон аз онон дар қанори ҳам ёд карда ва фармудааст: ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ﴾ [Бақара/ 248]; <<Барои шумо тобутро меоварад ки дар он оромише аз Парвардигоратон ва бозмондаи аз чизе аст ки оли Мусо ва оли Ҳорун бар ҷой гузоштанд ва фариштагон онро ҳамла мекунанд>>) **ва оли Довуд** (ки як бор дар Қуръон аз онон ёд карда ва фармудааст: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ﴾ [Сабъ/ 13]; <<Эй оли Довуд! Шукр ба ҷой оваред ва андаке аз бандагонам шукр гузоранд>>), **ёд карда** (ва дар ҳамаи ин маворид аз

1. Худ/ 73.

Ихтилофи мусалмонон (6)

оли анбиё ба некӣ ёд карда ва аз тафаззули худ бар онон хабар дода) **ва бо ин васф, тафаззули ӯ бар оли Мухаммад ки** (бинобар адиллаи ақлӣ ва шаръӣ) **бехтарини анбиёи ӯст, табиъӣ балки авло аст;** (Лизо бисёр нодон ва гумроҳ ҳастанд касоне ки ин оёти фаровон дар бораи тафаззули Худованд бар оли анбиёро мебинанд, вале тафаззули Худованд бар оли Мухаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ки бехтарини анбиёи ӯстро инкор ё истибъод мекунанд ва сохтау пардохтаи равофиз мепиндоранд!) **Чудои аз он ки оли Мухаммад** (ба иқтизои Исмоилии буданашон), **дар асл чузъӣ аз оли Иброҳим ҳастанд ва Худованд аз бақоӣ ҳукумати худ дар (миёни) онон ба унвони (танҳо) аъқоб ва зуррии поки он Ҳазрат** (ки баъд аз Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам то кунун боқӣ мондаанд ва аз покишон хабар дода шуда), **хабар дода ва фармудааст:** **«وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»¹; <<Ва онро калимаи мондагори дар миёни фарзандонаш қарор дод, бошад ки онон рӯчӯ кунанд>>** (Бинобарин, ҳамакунун ҳам бояд аҳди Худованд дар миёни фарзандони ӯ бошад то ваъдаи Худованд хилоф нашуда бошад) **Ва фармудааст:** **«وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ»²; <<Ва набувват ва китобро дар зуррии ӯ қарор додим>>** (Лизо баъд аз хатми Набувват, хилофат ва китоб дар зуррии ӯ қарор дорад ки ҳамон <<Китобаллоҳ ва итратӣ аҳли байти>> аст) **Ва фармудааст:** **«وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ»³; <<Ва ҳангоме ки Иброҳимро Парвардигораш бо калимоте озмуд, пас чун онҳоро комил кард, фармуд: Ман туро барои мардум имом қарор медиҳам! Гуфт: Ва аз фарзандонам?! Фармуд: Аҳди Ман ба золимон намерасад>>**, ба ин маъно ки ба покнашон (яъне фарзандони поки Иброҳим) мерасад ва рӯшан аст ки аҳли байти Мухаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам танҳо касоне аз фарзандони мавҷуди Иброҳиманд ки Худованд аз покии онон (дар ояи Татхир) хабар додааст. (Бинобарин, ба мучиби дуъои Иброҳим ва иҷобати маршрути Худованд, аҳди Худованд ба мардонӣ пок ва одил аз аҳли байти Мухаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам расида ва онон барои мардум имом қарор дода шудаанд ва ин мафҳуми сухани Худованд дар Куръон аст ва чизе нест ки шиъа онро дуруст карда бошад. Аз ин рӯ, чоӣ таъачҷуб ва таъассуф дорад ки бархӣ афроди чоҳил

1. Зухруф/ 28.

2. Анкабуд/ 27.

3. Бақара/ 124.

Ихтилофи мусалмонон (6)

ва мутаъассиб эътиқод ба Илоҳӣ будани имоматро эътиқоди равофиз ва ҳатто ширк мепиндоранд, дар ҳоле ки имомат дар Қуръон ба рӯшанӣ Илоҳӣ аст ва аслан имомати ғайри Илоҳӣ дар он тоғут доништа шудааст; Зеро ин Худованд аст ки касеро барои мардум имом қарор медиҳад ва ба ӯ мефармояд: **﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾** [Бақара/ 124]; <<Ман туро барои мардум имом қарор медиҳам>> Ва дигарон ҳаққе надоранд ки касеро имом қарор диҳанд ва агар ин корро бикунанд худро шарики Худованд гирифтаанд ва ин акси таваҳҳуми афроди ҷоҳил ва мутаъассиб аст; Чунонки яке аз инҳо чанд рӯзи пеш бо камоли вақоҳат ба ман гуфт: Мансури Ҳошимии Хуросонӣ мушрик аст! Гуфтам: Ба чи далил?! Гуфт: Ба ин далил ки имоматро ба амри Худованд медонанд! Субҳаналлоҳ! Касе ки имоматро ба амри Худованд медонад мушрик аст ва ту ки имоматро ба амри Худованд намедонӣ, балки ба амри Зайд ва Амр ва Бакр медонӣ муваҳҳидӣ?! Чунин нест, балки шайтон туро фиреб дода ва ширку тавҳидро дар назарат ҷобачо кардааст; Зеро Худованд дар китоби худ имоматро ба амри худ донисата ва фармудааст: **﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا﴾** [Анбиё/ 73]; <<Ононро имомоне қарор додим ки ба амри Мо раҳбарӣ мекунанд>> Ва имомоне ки ба амри ӯ раҳбарӣ намекунандро **﴿أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾** [Қасас/ 41]; <<Имомоне ки ба сӯй оташ даъват мекунанд>> доништааст; Ҳамчунонки имоматро аҳди худ шумурда ва бар золимон ҳаром карда ва ба Иброҳим бахшида ва то абад дар зуррияти поки ӯ қарор додааст! Бо ин ҳисоб, бубинед чи балое бар сари ин уммат омадааст ки тавҳиди холисро ширк ва ширки холисро тавҳид мепиндоранд ва усваи муваҳҳидони ҷаҳонро мушрик меҳонанд! Инно Лиллоҳ ва инно илайҳи роҷиъун!)

Бо ин васф, рӯшан аст ки даъват ба сӯй ҳокимияти онон (яъне ҳокимияти итрати ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ки устозунал Мансур ба сӯй он даъват мекунад), даъват ба сӯй ҳеҷ мазҳабе (монанди мазҳаби шиъа аз он ҳайс ки як мазҳаб аст) шумурда намешавад (ҳар чанд мумкин аст аҳли ташаюъ ҳам назарӣ наздик ба ин дошта бошнад), бал даъват ба сӯй Исломи асил ва комил аст ки аз иқтизоъоти қатъии ақлӣ ва шаръӣ (яъне оёти Қуръон ва аҳодиси мутавотир) бархоста ва (ин ҳокимияти итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам) танҳо тариқи таҳаққуқи ҳокимияти Худованд бар ҷаҳон аст. Ҳамчунонки ман ба таври ҳатм, як шиъа ё суннӣ ба маънои мусталаҳ (яъне ба маънои ройиҷ дар замони

Ихтилофи мусалмонон (6)

кунунӣ) **нестам** (ибтидо шиъаро зикр мекунад ба далили инки мумкин аст бо таваҷҷуҳ ба даъваташ ба сӯй ҳокимияти итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бештар муттаҳам ба шиъа будан шавад ва мефармояд <<Ба маънои мусталаҳ>> яъне ройиҷ дар замони кунунӣ, то шомили шиъаи ҳақиқӣ ба маънои пайрави ростини итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва суннии ҳақиқӣ ба маънои пайрави ростини суннати Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам нашавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки он ҳазарт ба таври ҳатм як шиъаи ҳақиқӣ ва як суннии ҳақиқӣ аст, ҳар чанд тафовутҳои фаровоне бо шиъаён ва сунниён истилоҳӣ дорад ва ба ҳамин далил, гоҳе ҳеч як аз он ду ўро аз ҳудашон намедонанд ва гоҳе ҳам ҳар ду ўро аз ҳудашон медонанд), **вале намунае** (яъне мисдоке ё улғуйе) **аз як мусалмони ҳақгароям** (яъне ҳақмеҳвар ва на мазҳабмеҳвар) **ки ба сӯй Ислом** (ва на ба сӯй мазҳаби шиъа ё мазҳаби тасаннун) **даъват мекунам ва дар ин замина ба Иброҳим алайҳи салом иқтидо меварзам ки Худованд** (ўро мутаъаллиқ ба асли Ислом ва на мутаъаллиқ ба ҳеч як аз ду мазҳаб доништа ва) **дар бораи ӯ фармудааст:** ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ **<<Иброҳим на яҳудӣ ва на масеҳӣ буд, вале ҳақгарой мусалмон буд ва аз мушрикони набуд>>!** (Истишҳод ба ин ояи шарифа метавонад истишҳод ба он бошад ки нисбати ду мазҳаб аҳли суннат ва аҳли ташаюъ ба Ислом монанд нест яҳудият ва масеҳият ба дини Иброҳим алайҳи салом аст; Зеро ҳамон тавр ки яҳудият ва масеҳият дар асл ҳамон дини Иброҳим алайҳи салом буданд ва сипас дучори тафовут ва инҳироф шуданд, ду мазҳаби аҳли суннат ва аҳли ташаюъ низ дар асл ҳамон Ислом буданд ва сипас ҳар кадом дар ҷиҳоти мухталиф дучори тафовут ва инҳироф шуданд, то ҳадде ки имрӯз ҳеч як аз он ду намоёнгари комили Ислом нест. Бинобарин, устозунал Мансурро наметавон ва намебойист ба хоҳири даъват ба сӯй ҳокимияти итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам як шиъа ба маънои ройиҷ донист ва наметавон ва намебойист ба хоҳири таъкид бар лузуми эҳтироми саҳоба ва интиқод аз инҳирофот ва бидаътҳои шиъа ва адами истинод ба манобеъи онон дар ин китоб, як суннии ба маънои ройиҷ донист, балки ўро танҳо наметавон ва намебойист як мусалмон аз синхи ҳамон мусалмонони садри Ислом донист ки ҳанӯз шиъа ё суннии мусталаҳ номида нашуданд ва унвоне

---

1. Оли Имрон/ 67.

Ихтилофи мусалмонон (6)

чуз мусалмон надоштанд.) Ин дар ҳоле аст ки касоне аз мусалмонон дар сарзаминҳои Исломӣ монанди Ироқ, Сурия, Афғонистон ва Эрон, (бо иноят ва пӯшишҳои мухталиф) ба сӯй ҳокимияти худ (ба ҷои ҳокимияти итрат ва аҳли байти Паёмбар саллаллоху алайҳи ва олиҳи ва саллам) даъват мекунанд ва рӯёи хилофати Исломи (ё ҳокимияти худ бар ҷаҳони Ислом) ро дар сар мепарваронанд! Бе гумон онон дар залолатӣ ошкоранд; Зеро чунонки (қаблан) рӯшан шуд, ҳокимият барои Худованд аст ва ҳокимияти онон (бидуни амри Худованд ва ниёбат аз ҷониби Ӯ), агарчи бо ҳусни ният (масалан ба қасди иқомаи Ислом) бошад, хилофати Исломӣ шумурда намешавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки (ҳусни ният барои ин амри хатир кофӣ нест, балки ниёз ба амри Худованд ва интисоб аз ҷониби Ӯст, дар ҳоле ки) Худованд ононро аз ҷониби худ мансуб накарда ва мусалмононро ба пайравӣ аз онон фармон намодааст ва онон худ ба ин воқеъият, воқиф ва мӯътарифанд (яъне онон худ иддаё намекунанд ки Худованд шахсан ононро ба сурати муъаян аз ҷониби худ мансуб карда ва аз мусалмонон хостааст ки аз онон итоъат кунанд). Бо ин васф, тасарруфоти онон дар замин (хоҳ ба маънои ишғоли он ва хоҳ ба маънои тағйири он) ва марзбандихое ки (бар асоси манофеъи мавҳуми худ) дар он мекунанд, удвонӣ (яъне ғайри машрӯъ ва таҷовузкорона) аст; Чароки замин барои Худованд аст ва онро ба ҳар кас аз бандагонаш ки бихоҳад (яъне ба халифааш) арзонӣ медорад; Чунонки фармудааст: **﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾**¹; <<Ҳароина замин барои Худованд аст, онро ба ҳар кас аз бандагонаш ки бихоҳад мерос медиҳад ва оқибат барои парҳезкорон аст>>; Ҳамчунонки дороиҳои умумӣ (монанди кӯҳҳо ва ҷангалҳо ва дарёҳо ва маъданҳо ва ҷохҳои нафт) барои Худо ва гумоштаи Ӯст ва касе ҳаққи ҳаёзати онҳо бидуни изнашонро надоранд ва таъъан барои онон (яъне Худо ва гумоштаи Ӯ) ҷойиз аст ки онҳоро аз тахти ҳаёзати дигарон хориҷ кунанд; Чунонки ба рӯшанӣ фармудааст: **﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ ۖ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾**²; <<Аз ту дарборай нафлҳо мепурсанд, бигу нафлҳо барои Худо ва Паёмбар аст>> Ва фармудааст: **﴿وَلِكِنَّ اللَّهَ يَسْلُطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾**³; <<Ва аммо Худованд Паёмбаронашро бар ҳар кас ки бихоҳад мусаллат мекунад ва Худованд бар ҳар чизе тавоност>>! (Ин сухани

1 . Аъроф/ 128.

2 . Анфол/ 1.

3 . Ҳашр/ 6.

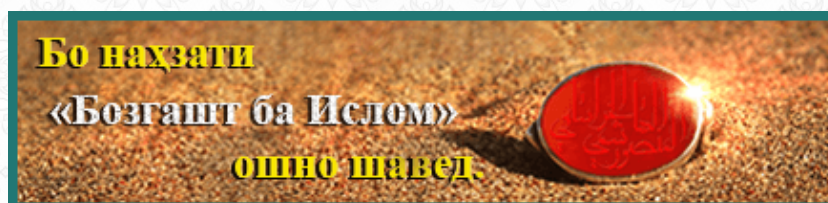
Ихтилофи мусалмонон (6)

устозунал Мансур ба маънои он аст ки ҳаққи хориҷ сохтани заминҳо ва доройиҳои умумӣ аз таҳти ҳаёзати ҳокимони феълӣ, барои Маҳдӣ ва ёрони ӯ мҳфуз аст ва таъъан ҳар замоне ки битавонанд ин корро анҷом медиҳанд.)

Аз инҷо доништа мешавад ки ҳеҷ як аз ҷунбишҳо ва ҳукуматҳои феълӣ дар ҷаҳони Ислом, машруъият надорад (ҷароки истикрӯи ҳеҷ як аз онҳо аз шартӣ эшон барои машруъият бархурдор нест) **ва танҳо роҳи мусалмонон барои бозгашт ба Ислом** (ба маънои иқомаи он пас аз изоъааш), **рӯй гирифтани аз онҳо** (яъне аз ин ҷунбишҳо ва ҳукуматҳои ғайри Исломӣ) **ва заминасозӣ барои ҷунбиш ва ҳукумати касе аз аҳли байти Паёмбар аст ки Худованд ӯро** (ба воситаи насси Паёмбараш ва оятӣ баййина) **аз ҷониби хеш мансуб карда ва ба пайравинаш фармон дода ва ин коре аст ки** (пеш аз ҳар ҷиз) **бо шиноҳти ӯ ҳосил мешавад ва шиноҳти ӯ, ҷунонки ба хости Худованд** (дар баҳши <<Шиноҳти Ислом>>) **ҳоҳем гуфт, мумкин аст.**

(Худованд ин роҳнамо ва муъаллими бузургро барои мо ҳифз кунад ва саломти ва тӯли умр ато фармояд.

و السلام عليكم و رحمت الله

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Литол насаби
боло

Саҳифаи фејбука
пайгоҳ

Саҳифаи гугл-плюс
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграм пайгоҳ